

Αἱ ἐνδυνασίου τῶν ἡθοποιῶν ἐγένοντο πολυτελέσταται· ὁ ἴδιος Ριστὰν ἐπεστάτησε δι' αὐτάς, ὡς καὶ διὰ τὰς σκηνογραφίας. Τὰ πτερὰ τῶν πτηνῶν κατεσκευάσθησαν ὑπὸ μεγέθουσιν, διὰ νὰ τηρηθοῦν αἱ ἀναλογίαι τοῦ σώματος. Τὰ ἐξοδα καταπληκτικά. Ἐχρειάσθησαν πτερὰ 900 κοιλῶν—ἀξίας 39,000 φρ.

Ἡ περιβολὴ τῆς φασιανῆς ἐστοίχισε 30,000 φρ. Ἀπαράμιλλος ἡ φυσικότης τῆς κατασκευῆς. Ἡ ἐν τῇ α' σελίδι εἰκὼν παριστᾷ τὸ ἄνω μέρος τοῦ πτερωτοῦ ἐνδύματος τῆς φασιανῆς.

Εἰς τὴν γ' πρᾶξιν παρελχύνουν 48 διάφωρα εἴδη πετεινῶν· ἔγιναν εἰδικαί πρὸς τοῦτο ὁ νιθολογικαὶ μελέται. Ἡ οὐρὰ τοῦ παγωνίου ἔχει 5 μέτρων περιφέρειαν καὶ ἀνοίγει δι' εὐφρεστάτου μηχανήματος.

Ἡ σκηνὴ μεταβάλλεται εἰς τέλειον κοτέτσι. Τὰ πρόσωπα ἀνέρχονται εἰς 120. Κοκκύροι, ὀκτὼ κότες, πάπιες, ὄρνιθες τῆς Ἰνδίας, περιστερία, ἀηδόνι, πηγάωνι, σπουργίτες, κίσσες, ἐξ βάρταχοι, στρουθία, ὑπολαῖδες, ἕνας σκύλος, ἕνας γάτος, γλαῦκες, γκιώνηδες, νυκτερίδες. Δυσκολίαι ὡς ἐκ τούτου παρουσιάσθησαν διὰ τὴν ὑπόκρισιν. Τετράποδα εἶνε μόνον 3 εὐτυχῶς, τὰ δὲ νυκτόβια πτηνὰ ἐμιμήθησαν οἱ ἡθοποιοὶ ἱπτάμενοι μέσφ συρμάτων ἀφανῶν εἰς τὸ κοινόν. Αἱ μέλισσαι πρεστάθησαν διὰ φωτεινῶν ψευδῶν τοιούτων, προσκεκολλημένων εἰς διαφανέστατον πέπλον. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν πτηνῶν φωτίζονται ἔσθθεν διὰ μικροσκοπικῶν ἡλεκτρ. λαμπτήρων.

Ὁ Ριστὰν κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ εἰς ζῶα τοὺς ἡθοποιούς. Ἐφεξῆς δὲν θὰ θεωρεῖται ὕβρις ν' ἀποκαλέσῃ τις ἕνα κλλιτέχνην «ζῶον». Ἀπ' ἐναντίας, μεγάλη τιμὴ του.

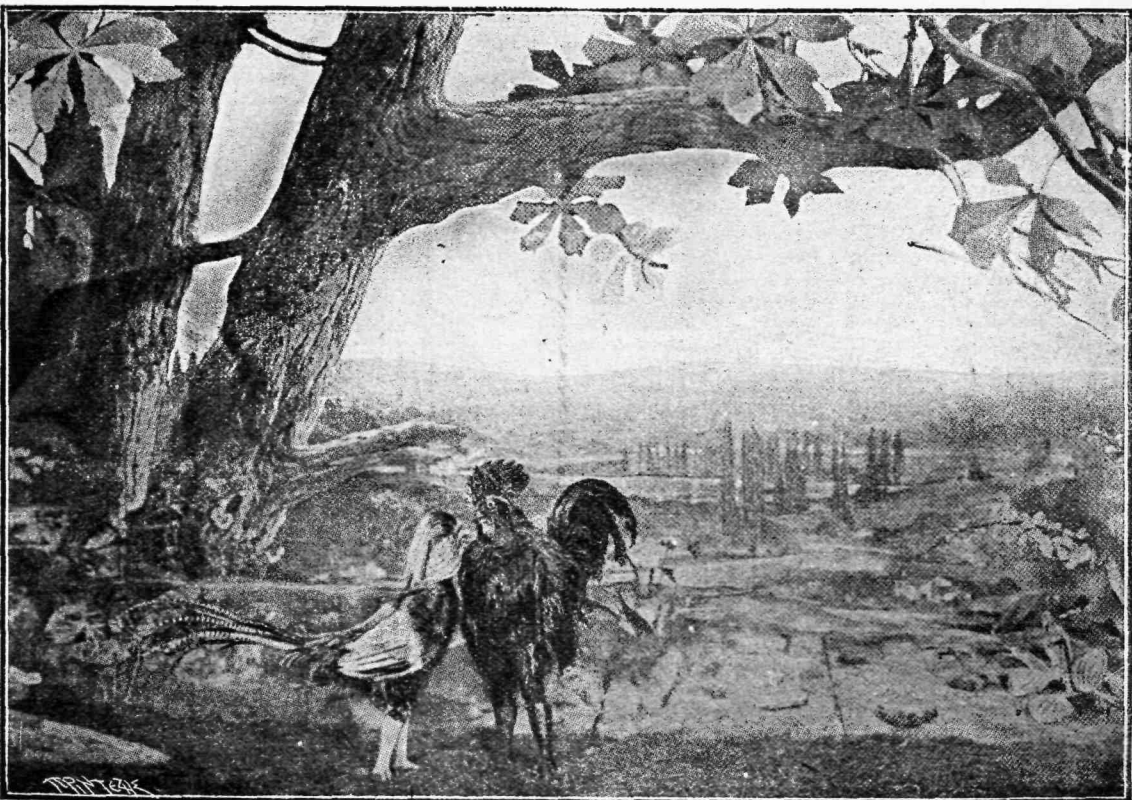
Ὁ Ριστὰν ὡς ἐξῆς δικαιολογεῖ τὴν μεταμφίεσιν ταύτην τῶν ἡθοποιῶν :

«Ἡναγκάσθην νὰ ἀναβιβάσω ἐπὶ τῆς σκηνῆς πτερωτοὺς ἥρωας διότι εἶχον ἀνάγκην νὰ γράφω ποίημα, ἡ δὲ ποίησις δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸν καθημερινόν μας βίον καὶ μὲ τὴν ρεδιγκόταν. Ἡ ἔξαρσις ἡ λυρική ἔχει ἀνάγκην ὁραίων, γραφικῶν καὶ πρωτοτύπων στοιχείων καὶ διὰ τοῦτο θέλων νὰ περιβάλω διὰ τῆς λαμπρότητος τοῦ λυρισμοῦ σύγχρονα αἰσθήματα, περιέβαλον τοὺς ἥρωάς μου διὰ πτερώματος.

«Ὁ πετεινὸς συμβολίζει τὸν ἄγωνα τῆς ἀνθρωπίνης ὁρμῆς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ βίου. Ὁ πετεινὸς εἶνε ὁ ἐμπαθὲς ἀγαπῶν τὸ ἐπάγγελμά του, ὁ πεποιθὼς ἐπ' αὐτὸ καὶ ὑπὸ οὐδενὸς ἄλλου συγκινοῦμενος. Ἡ φασιανὴ εἶνε ὁ ἔρως. Εἶνε ἡ νεωτέρα χειρότερος γυνή, ἡ ζηλότυπος νικήτρια, ἡ ὁποία καὶ δαμαζομένη ὑποκύπτει μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐκδικήσεως. Ὁ κύων εἶνε ὁ ἀφελὴς καὶ φιλοσοφικὸς σύμβουλος. Ἡ Ἰνδικὴ ὄρνις εἶνε ἡ «ονομιζουσα» τάξις τῶν ἀστών, ὁ στρονθὸς συμβολίζει τὴν προκατελημμένην καὶ ἀδιάκριτον κοινὴν γνώμην, τὰ δὲ νυκτόβια πτηνὰ τὸ μῖτος καὶ τὴν κακεντρέχειαν τοῦ κόσμου!

Ὁ μεταμφιεσμὸς τῶν ἡθοποιῶν ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ κωμικοῦ· κατὰ κράταφον ἕκαστον ζῶον διατηρεῖ τὴν ἐξωτερικὴν γραμμὴν· κατ' ὅψιν παρουσιάζει πρόσωπον ἀνθρώπου. Ἡ ὀφθαλμαπάτη εἶνε τελεία.

Ὁ πρωταγωνιστὴς Γκιτρὺ φαίνεται μᾶλλον ὡς πολεμιστὴς ἀγρίας φυλῆς ἢ ὡς ἀλέκτωρ. Ἐκ

Ὁ Σαντεκλέρ ἐξηγεῖ εἰς τὴν φασιανὴν τὸν προορισμόν του. (Πρᾶξις β').